

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	654 - 01 - 126	
Дата	18	/ 10 2016 г.

ДО
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

26
12

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 73, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

Вносители:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за храните

(обн. ДВ. бр. 90 от 1999 г., изм. ДВ. бр. 102 от 2003 г., изм. ДВ. бр. 70 от 2004 г., изм. ДВ. бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., ... изм. ДВ. бр.44 от 2016 г.)

§ 1. Създава се чл. 7а:

„Чл. 7а. (1) За целите на опаковането, етикетирането, представянето и рекламирането на храни обозначението „българско“ и неговите производни се отнася до мястото на произход на суровината за направата на храната и указва, че суровината е произведена в България.

(2) Употреба, различна от тази по ал. 1, без изричното посочване на отклонението е недопустима и съставлява заблуда на потребителя.”

§ 2. В чл. 19, ал. 1, т. 7 след думата „дни“ се поставя запетая и се добавя „а за бързоразвалящи се храни – 10 работни дни“,

§ 3. В Глава четвърта се създава нов чл. 23а:

„Чл. 23а. В обект за търговия на храни с годишен оборот над 2 млн. лв., част от количествата предлагани продукти, производството на които е традиционно за България, в т.ч.: пресни плодове и зеленчуци, мляко и млечни продукти, месо и месни продукти, и вино и спиртни напитки, задължително следва да са произведени в страната. Частта се определя

спрямо стокооборота (годишен или сезонен), а за т. 5 – спрямо асортимента, от продуктите от съответната група, както следва:

1. пресни плодове и зеленчуци: минимум 51 на сто в сезона на тяхното производство, а извън него – минимум 30 на сто, произведени в България;

2. мляко и млечни продукти: минимум 70 на сто, произведени в България;

3. месо и месни продукти (извън пилешко): минимум 25 на сто, произведени в България;

4. месо и месни продукти (пилешко): минимум 50 на сто произведени в България;

5. вино и спиртни напитки: минимум 75 на сто от асортимента, произведени в България.

§ 4. Досегашните чл. 23а – 23з стават съответно чл. 23б – 23и.

§ 5. Създава се чл. 44б:

„чл. 44б. За неизпълнение на задължението по чл. 23а на лицето, регистрирало обекта за търговия с храни се налага имуществена санкция в размер до 10 на сто от годишния оборот от продуктите от групата, по отношение на които е неизпълнението.

(2) Събраните суми за санкции по ал. 1 постъпват в бюджета на Държавен фонд „Земеделие“ и се използват за подпомагане на производството на местни земеделски продукти.“

§ 6. В Допълнителни разпоредби, § 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. в т. 12:

а) създава се нова б. „л“:

„б. л. свежи плодове и зеленчуци (плодове и зеленчуци произведени на територията на България);“

б) сегашните б. „л“ – „ф“ стават съответно б. „м“ – „х“.

2. създава се т. 57а:

„т. 57а. „Стокооборот“ е количественият обем на стоките в обръщение за определен период от време.“.

Заключителна разпоредба

§ 7. Правилото на чл. 23а се прилага считано от 1 януари 2017 г.

Вносител:

МОТИВИ

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за храните.

Целта на промените в Закона за храните е да гарантира интереса на българските земеделски стопани от нелоялни търговски практики на местния пазар, а също така и от неприемливите действия на търговците. Законът се стреми да даде гаранция на онези потребители, които съзнателно търсят българските храни и да създаде условия за повишаване на доверието към храните, произведени в България.

В тази връзка към глава III „Изисквания към опаковането, етикетирането, представянето и рекламата на храните” се въвежда ново правило по отношение на използването на понятието „българско” и неговите производни. За целите на опаковането, етикетирането, представянето и рекламирането на храни обозначението „българско” и неговите производни се отнася до мястото на произход на суровината за направата на храната и указва, че суровината е произведена в България.

Въвеждат се регулации и по отношение сроковете за плащане, като по отношение на бързо развалящите се стоки срокът за плащане се съкращава на 10 работни дни. Целта е максимално да се намали времето за плащане, като по този начин се осигури по-висока финансова стабилност за фермерите и преработвателните предприятия.

Основен момент в законопроекта е въвеждането на изискване за задължително присъствие на пазара на български храни. Регулацията не засяга дребните търговци, малките магазини и специализираните бутикови магазини за търговия с храни. Фокусът е върху търговските обекти с годишен оборот над 2 млн. лева. В тези обекти следва да се осигурят определени количества произведени в страната традиционни за България продукти. Определя се изискването за минимално присъствие от

стокооборота в съответния търговски обект на български продукти от определени стокови групи за храни, както следва:

- пресни плодове и зеленчуци: минимум 51 на сто в сезона на тяхното производство, а извън него – минимум 30 на сто;
- мляко и млечни продукти: минимум 70 на сто;
- месо и месни продукти (извън пилешко): минимум 25 на сто;
- месо и месни продукти (пилешко): минимум 50 на сто;
- вино и спиртни напитки: минимум 75 на сто от асортимента.

Предлаганата промяна в регулацията е пряко насочена и към подобряване на здравословното състояние на гражданите на Република България. Достигането на възможно най-високия стандарт здраве е едно от фундаменталните права на всяко човешко същество и това е сред основните мотиви на тази законодателна инициатива. Още повече, че и според Европейската стратегия „Здраве 2020“ осигуряването на полезна храна през целия живот е приоритет, предвид на епидемията от затлъстяване, която засяга цяла Европа. В тази връзка в Допълнителните разпоредби на Закона за храните се регламентира понятието „свеж продукт“ за плодовете и зеленчуците. Тази норма дава на българските производители равен шанс пред вносителите на вносни хранителни продукти, голяма част от които се произвеждат в страни със значително по-високи земеделски субсидии.

В същото време регулацията не ограничава чуждите производители на храни, особено от региони с различни климатични характеристики, като им дава възможност да предлагат своите стоки на българския пазар извън традиционния за България сезон, който в повечето случаи е не по-дълъг от 3-4 месеца.

По отношение на санкциите предлаганите изменения налагат нов подход, който е максимално справедлив. При неизпълнение на задължението за осигуряване на български продукти, на лицето,

регистрирало и извършващо дейността в търговския обект се налага имуществена санкция в размер до 10 на сто от годишния оборот от продуктите от групата, по отношение на които е неизпълнението. Нов момент е и преразпределителният механизъм, който определя събраните суми от санкциите да постъпват в бюджета на Държавен фонд „Земеделие” и да се използват за подпомагане на производството на местни земеделски продукти.

Вносител: